

AV DE SEX BARN som Jöns Torstensson och Maja födde upp till denna generation blev Hans, som nämnts, den som fick smida nästa länk i släktkedjan såsom Hans Jönsson (1756). Vi finner honom när han 1784 vid 28 års ålder gifter sig med tjugoåriga Elin Persdotter i byn Olofsbo i Stafsinge socken. Han är då nämnd som dräng och hon som piga. På en gård där kom de sedan att uppfostra nio barn, åtta flickor och en pojke (den sjunde i barnaskaran) som fick namnet Jöns efter farfar Jöns Torstensson (2.gen) Det är dessa barn som bildade den 4. generationen.

Jöns Torstensson and Maja Danielsdotter raised six children and Hans is the link to the 4th generation. We meet him at the age of 28, in 1784 when he marries 20-year-old Elin Persdotter from the village of Olofsbo in the parish of Stafsinge. He's then called a farm hand and she's mentioned as a servant girl. At a farm in Olofsbo they raised 9 children, 8 girls and a boy (the 7th of the children) who was named Jöns after his grandfather Jöns Torstensson (2nd gen.). Their children form the 4th generation.

Hans Jönssons familjedata / Hans Jönsson's dates of family

3. GEN:

Hans Jönsson, född/born 1756-06-11, död/dead 1829-02-16 hjärt-attack/heartatack

Elin Persdotter, född/born 1764, död/dead 1807-05-02 troligen TBC/probably TB

4. GEN:

Anna, född/born 1785-11-23

Anna Maria, född/born 1788-06-01

Johanna, född/born 1790-09-24

Inger Lena, född/born 1793-02-24

Pernilla, född/born 1795-03-29

Kierstena, född/born 1797-06-18

Jöns, född/born 1799-11-28, död/dead 1870

Bengta, född/born 1802-03-13

Dorotea Olena, född/born 1805-02-24

De i våra dagar något nedsättande benämningarna dräng och piga var ända fram till 1950-talet helt normala för landsbygdens arbetskraft i det gamla bondesamhället, manliga för jordbruket och hästarna, kvinnliga för hjälp i hushållet och för mjölkning av korna. En variant på de större gårdarna var systemet med statare. De var kontraktsbundna och fick utöver lön ordnat boende för sina familjer. Systemet verkade ända till 1945 och finns beskrivet i litteraturen, bland andra av Moa Martinson och av Ivar Lo-Johansson, som själv fått växa upp i en statarfamilj.

Until the mid 1950s the words farm hand and servant girl were

quite normal names for the labourers on the farms. The men worked on the farm using horses, the women helped in the household and with milking the cows. Bigger farms used a system with contracted labourers who, as well as a wage, also got housing for their families. This system was in force until 1945 and is described in the Swedish literature by, among others, Moa Martinson and Ivar Lo-Johansson, who himself grew up in such a family.

Av allt att döma förde Hans Jönsson och Elin ett strävsamt liv med sin stora familj i tidigt 1800-tal och i en tid som var fruktansvärd för människorna i hela Europa. Franska revolutionen hade gått över i napoleonkrigen, som säkert fick verkningar även i halländska byar. Sverige förlorade Finland, kungen (Gustav IV Adolf) tvingades abdikera, en ny importerades från Frankrike, först som kronprins för att sedan bli kung och ansvarig för erövring av Norge och sammanslagningen av de båda länderna till dubbelmonarki. Men sådana händelser fick allmogen inte veta om genom annat än rykten och kungörelserna i kyrkorna på söndagarna. Tidningar hade ännu inte kommit i allmänt bruk och läskunnigheten var för övrigt dålig och nästintill obefintlig för de flesta ända in på 1860-talet.

As far as we know Hans Jönsson and Elin Persdotter led a hard-working life with their big family in the early 19th century. This

was a terrible time for the European people. The French Revolution (1789) had developed into the Napoleon Wars and this surely influenced life in Sweden and its villages. Sweden lost Finland in 1809, the King (Gustav IV Adolf) was forced to abdicate, and the Swedes imported one of Napoleon's generals to be their King. He conquered Norway and became the monarch of both Norway and Sweden. The country people got to know nothing of such events except through rumours and Sunday announcements in the churches. There were no newspapers in general circulation and above all literacy was bad or practically non-existent for most people even as late as the 1860s.

Stafsinge kyrka som Hans Jönssons familj tillhörde ligger verkligen inte "mitt i byn" utan i utkanten av socknen på en bergshöjd strax norr om Falkenberg. Dit fick bondefamiljerna åka med häst och vagn på söndagarna och ställa hästarna i det kyrkstall som varje socken hade som den tidens "parkeringsgarage". Utöver dessa veckovisa kyrkbesök fanns ända in på början av 1900-talet tvånget för sockenborna att underkasta sig "husförhör". Sådana genomfördes i hemmen, där prästen som en av sina tjänsteplikter såg till att befolkningen levde efter den lutherska läran och inte försökte bryta sig ur till någon frireligös sekt. "Ni ska leva som jag lär och inte som jag lever" påstås en präst en gång ha sagt, när han fått anmärkning för något övertramp.

Hans Jönsson's family belonged to the parish of Stafsinge. The parish church is not situated "in the middle of the village", but in the outskirts on a low hill north of Falkenberg. On Sundays this is where the farmers and their families had to go by horse and cart. The horses were put in the stables of the parish. In addition to these weekly visits to the church they were forced to undergo inquisitions which were performed in their houses by the parish priest. It was his duty to check that the people lived according to Luther and that they did not try to leave the Lutheran church to form a non-conformist one. "Thou shalt live like I teach and not like I live" a priest is supposed to have said when someone commented on his behaviour.

Olofsbo är den jordbruksbygd som ligger nordväst om Falkenberg med spridda gårdar väster om den gamla (på 1930-talet gatstensbelagda) landsvägen E6 som löper utefter västkusten. Den fina, långgrunda badstranden har utvecklats mycket sedan Hans Jönssons tid och konkurrerar nu med de mera kända Skrea strand och Boberg.

Olofsbo is an agricultural area north west of Falkenberg with scattered farms west of the old, paved main road along the West Coast of Sweden. The shallow water and good beach of Olofsbo has changed a lot since Hans Jönsson's time and now compete

with the better known ones, Skrea and Boberg, in Falkenberg.

Hur det gick för flickorna i den stora familjen är okänt därför att släktforskaren inte spårade syskonens familjebildningar och grenar. Sannolikt gifte de sig inom området mellan Falkenberg och Varberg och alls inte söder om Ätran, då ju de manliga ungdomarna noggrant bevakade att en friare inte gick på giljarestråt över häradsgården.

We don't know what happened to the girls of the big families because the genealogist didn't trace the siblings' families and their branches. In all probability they married within the area of Falkenberg and Varberg and not south of the river Ätran, which enters the sea at Falkenberg. The reason for this is that young males guarded "their women" from suitors of other parishes.

Familjen råkade i tragedi 1807 då Elin gick bort, endast 43 år gammal (hosta och bröstsmärtor). Hans Jönsson som då var 51 år gammal fick ta hand om barnen, som då var mellan 2 och 22 år gamla, men fick troligen hjälp av de äldsta flickorna. Själv gick han bort 1829 (hjärtattack, 73 år gammal).

The family was struck by a tragedy in 1807 when Elin died only 43 years old (cough and chest pains). Hans Jönsson (51) had to

Den tredje generationen   The third generation

take care of the children who were between 2–22 years of age. The eldest girls probably helped him. He himself died in 1829 (heart attack) 73 years old.